

———— Lackfi János

SZAKÁLL-RÁNCIGÁLÓ

Lekapcsolom
a világot,
aludjék.
Lelakkozva,
mint simára
gyalult ég...

Ami fájhat,
fájni is fog
bizonnyal.
Tele vagyunk
mindenféle
iszonnyal.

Viszonyaink
is mifélék,
jaj, Uram!
Minden zugban
rettenetes
gyanú van!

Kit szeretünk,
megsebezzük,
nem egyszer.
Egy rossz szótól
már halálra
betegszel!

A szerelem
ellen sincsen
orvosság.
A szép almát
mocskos kezek
fogdossák.

A szerelem
veszedelem,
halálos.
Sírva borulsz
várbörtönöd
falához.

A gyereked
magadra hagy,
nem ismer.
Tanulsz élni
húsba ékelt
tövissel.

Aki megszült,
bár szeretett,
nem értett.
Visszametszett,
alighogy csak
túlélted!

Mégis itt vagy,
válladon a
válladon a
kékes ég.
Sóvárogva
várod, hol jön
békesség.

Iszonytató
tüzek égnek
tebenned.
Füstje fullaszt
kiégetett
sebednek.

Fáj a világ,
lekapcsolod,
ne fájjon!

Mintha pernye,
varjak ülnek
a tájon.

Felhőkbe nyúlsz,
közel az ég,
Úristen!
Ráncigálsz
szakállát, hogy
segítsen.